

סָנוֹן נְתִיקָיִם

ארי כהן הוא יהודי אמריקאי בן 30. ארי גדל בסן דייגו, אצל סבתו (הסבתא שלו) בלומה. כשסיים את התואר באומנות, עודדה אותו סבתו לעבור לניו יורק. "היא הייתה החברה הכי טובה שלי. היא למדה באוניברסיטת קולומביה בשנות השלושים. היא תמיד אמרה לי שאם אני רוצה לעשות משהו יצירתי באמת, ניו יורק היא המקום. באותו זמן לא יכולתי להיפרד ממנה ורק כשהיא נפטרה, לפני שלוש שנים, החלטתי לשמוע בְּעֵצָתָהּ."

בניו יורק ארי קיבל עבודה טובה: מנהל ספרייה של מוזאון גדול. כשארי היה הולך ברחוב מהבית לעבודה ומהעבודה לבית, הוא היה רואה הרבה אנשים מבוגרים שהולכים ברחוב, עצמאים, מלאי סטייל. הנשים המבוגרות הזכירו לו את סבתו בלומה. הרבה נשים שיקיות עברו ברחוב. ארי היה עוצר אותן ושואל: סליחה, גברת, אני יכול לצלם אותך? את כל כך יפה, כל כך אלגנטית, כל כך אופנתית, כל כך שיקית... יש לי בלוג-אופנה. אני רוצה להעלות את התמונות שלך לבלוג שלי! נשות גיל הזהב לא ידעו כולן מה זה בלוג. ארי היה מסביר להן שבלוג זה יומן באינטרנט. הנשים שמחו להצטלם. ארי צילם אותן והעלה את התמונות היפות שלהן לבלוג שלו. ואז קרתה הפתעה: אלפי אנשים ביקרו בבלוג שלו. ואחר כך מיליוני אנשים. הבלוג הקטן זכה תוך חודשים ספורים לפופולריות אדירה. בלוג האופנה של ארי היה באמת ייחודי כי כל המצלמות בו חצו את גיל השמונים ואף את גיל התשעים והמאה לחייהן.

הפרוייקט הקטן שינה את חייו של ארי. עם יותר משלוש מאות אלף מבקרים כל חודש בבלוג והרבה מאוד כתבות על ארי בעיתונים יוקרתיים, ארי התפרסם ברחבי העולם. ארי עזב את עבודתו במוזאון. הוא מכין ספר צילומים, תערוכה בשוויץ וגם סרט דוקומנטרי בן ארבעים דקות. כיום יש לארי מעגל שלם של מצולמות קבועות. אומר ארי: כשהתחלתי לצלם, לא חשבתי עד כמה רחוק זה יגיע. רציתי לחלוק עם אנשים את נקודת המבט שלי ולשנות את היחס שלהם אל הגיל. לסטייל אין סוף. הסבתא שלי הייתה אישה נפלאה. יש הרבה אנשים מבוגרים שהם נפלאים. יש להם עולם משלהם וחוכמה משלהם. אפשר ללמוד מהם המון. תמיד חשבתי שלהתבגר ולהזדקן, זה נפלא! אני חי עכשו את החיים שרציתי לחיות, את החיים שעליהם חלמתי. הנשים הנפלאות האלה, סמל השיק והאלגנטיות, עומדות להיעלם מהעולם ולי יש עכשיו הזדמנות לתעד אותן! יש לי כל כך הרבה תוכניות. אני רוצה גם להרחיב את האתר שלי, לנסוע לבירות ברחבי העולם ולצלם גם שם נשים אופנתיות.

לְסַיֵם ס.י.מ פיעל terminer

מְסַיֵם מְסַיֵמֶת מְסַיֵמִים מְסַיֵמוֹת
סַיֵמְתִי סַיֵמְתָּ סַיֵמְתָּ סַיֵם סַיֵמָה סַיֵמְנוּ סַיֵמְתֶם/ן סַיֵמוּ
אֶסַיֵם תִּסַיֵם תִּסַיֵמִי יִסַיֵם תִּסַיֵם נִסַיֵם תִּסַיֵמוּ יִסַיֵמוּ

הוא סיים את התיכון בהצלחה. סיימנו את השנה מרוצים.

לְעוֹדֵד ע.ד.ד פיעל encourager

מְעוֹדֵד מְעוֹדֵדָת מְעוֹדֵדִים מְעוֹדֵדוֹת
עוֹדֵדְתִי עוֹדֵדְתָּ עוֹדֵדְתָּ עוֹדֵד עוֹדֵדָה עוֹדֵדְנוּ עוֹדֵדְתֶם/ן עוֹדֵדוּ
אֶעוֹדֵד תְּעוֹדֵד תְּעוֹדֵדִי יְעוֹדֵד תְּעוֹדֵד נְעוֹדֵד תְּעוֹדֵדוּ יְעוֹדֵדוּ

תעודד אותי, בבקשה. תעודדי אותי, אני באמת צריכה עידוד. תעודדו אותנו, הוא רואה שחורות.

יְצִירְתִי יְצִירְתִּית יְצִירְתִּים יְצִירְתִּיות créatif

האומן היצירתי זכה להצלחה גדולה. יצירותיו (היצירות שלו) התפרסמו בכל העולם.

לְהִיפָרֵד מ- פ.ר.ד נפעל se séparer de

נִפְרָד נִפְרָדָת נִפְרָדִים נִפְרָדוֹת
נִפְרָדְתִי נִפְרָדְתָּ נִפְרָדְתָּ נִפְרָד נִפְרָדָה נִפְרָדְנוּ נִפְרָדְתֶם/ן נִפְרָדוּ
אֶפְרָד תְּפְרָד תְּפְרָדִי יִפְרָד תְּפְרָד נְפְרָד תְּפְרָדוּ יִפְרָדוּ

לארי היה קשה להיפרד מהסבתא שלו. הוא לא היה מוכן להיפרד ממנה. הילדים שלה ייפרדו ממנה כאשר יגיעו לגיל הגן.

לְהַעֲלוֹת ע.ל.י הפעיל faire monter, publier

מְעַלֵּה מְעַלֵּה מְעַלֵּה מְעַלֵּה
הַעֲלִיתִי הַעֲלִיתָ הַעֲלִיתָ הַעֲלִיתָ הַעֲלִינוּ הַעֲלִיתֶם/ן הַעֲלוּ
אֶעֱלֶה תְּעֲלֶה תְּעֲלֶה יְעֲלֶה תְּעֲלֶה נְעֲלֶה תְּעֲלוּ יְעֲלוּ

הסוכנות היהודית מעלה יהודים לישראל. אחד התפקידים שלה הוא להעלות יהודים לארץ. העליתי לבלוג שלי צילומים מהטיול לסיציליה. היא העלתה לאתר שלה תמונות-נוף.